

Ez Bobula ötödik története.
Olvassátok el, aztán alkossátok újra!

A CSAPDA

A nagypapa háza előtt csipkebokor terebélyesedett. Télen a nagymama remek teát készített a csipkebogyókból. Bobula és Safi meg remekül el tudtak rejtőzni a bokor mögött. A csipkebogyóbástyából belátták az egész utcát. Az előnyös elhelyezkedésén túl a bástya környékén tavasszal bódító illat szállt, mivel gyöngyvirágok nőttek a közelében. A hosszúkas, világoszöld levelek között kis fehér gyöngyök gyülekeztek a szárok köré és azon versengtek, kinek jobb az illata. Hiába volt a nagymamának az udvaron különféle színű tulipánja, leándere és tarka muskátlija, a nagypapa a szelíd kis gyöngyvirágokat szerette a legjobban. Naponta többször megjelent, beletúrt a levelek közé, morgott valamit az orra alatt, hogy megint bogarak támadták meg, de Bobula tudta, hogy ez csak álca, és igazából az illatos fehér gyöngyszemeket nézegeti.

Bobula minden alkalommal, mikor segített a nagymamájának bevásárolni a boltban, kapott egy Túró Rudit ajándékba. A Túró Rudit szerette a legjobban a világon. Rögtön az eper után. Épp az egyik csomagolásával bíbelődött, mikor átjött Safi. Mint mindig, most is támadt egy ötlete.

– Mi lenne, ha átszúrnánk a csomagolást, átvezetnénk rajta vékony madzagot, és kitennénk az utcára? Ha valaki erre jön, fel akarja emelni, hogy megegye, megrántjuk a madzagot. Jó móka lesz, és a Túró Rudi megmarad!

Bobula lelkesen bólogatott, bár a hasa hevesen ellenkezett. Végül türelemre intette, mivel úgy tűnt, tényleg jól fognak szórakozni. Kért a nagypapától madzagot. Gond nélkül felállították a haspókcsapdát, majd kitették az utcára. Ugy helyezték el, hogy minden arra járó észre vegye, de elég közel legyen hozzájuk, ha az édes csali megmentésére kell sietniük.

Ezután elhelyezkedtek a csipkebogyóbokor mögött. Szabályos időközönként váltották egymást az őrbástyában. Egy ideig Bobula, egy ideig Safi kezében volt a madzag. A nap már magasan járt, és mindkettőjüknek elég melege volt. Még szerencse, hogy a csipkebogyóbokor kellemes árnyékot vetett.

Jegyzeteljétek ki a legfontosabb információkat a szövegből!

A jegyzet lehet:

Gondolattérkép

Táblázat

Rajz, stb.

**Ez Bobula ötödik története.
Olvassátok el, aztán alkossátok újra!**

- Ne izegj-mozogj annyit, mert lefülelnek minket! - suttogetta Safi.

- Megtámadott egy hangya! El kellett távolítanom a bástya területéről, tisztán biztonsági okokból - válaszolta Bobula.

Igazság szerint kicsit unatkozott, mert ezen kívül az egy hangyán kívül egy lélek sem mutatkozott az utcán. Bobula egyre szomorúbban nézte a Túró Rudit, és úgy döntött, hogy bemegy és bekap legalább egy szem epret. Addig Safira bízza az örökösödést. Abban a pillanatban befordult az utcába a postás. Egy kék kiskocsit húzott maga után. Bobula és Safi árgus szemekkel figyelték minden lépését.

Zamat is vakkantott párat, de szokásához híven csak a kerítés mögül. Mióta összetűzésbe keveredett Virsöny bácsival, nem mert kockáztatni.

A postás észrevette a Túró Rudit. Mosoly ült ki az arcára. Még a szája szélét is megnyalta. Bobula hirtelen aggódni kezdett, hogy elveszíti a finom kis nyaláncságot.

- Mi van, ha a postás gyorsabb lesz, mint mi? Biztos kemény kiképzésen esett át azoknál a házaknál, ahol merészebb kutyák vannak, mint a mi Zamatunk - súgta oda Safinak, mert épp az ő kezében volt a madzag. Safi annyira összpontosított, hogy meg se mukkant.

A postás közelebb jött, lehajolt, de közvetlenül azelőtt, hogy megkaparintotta volna az édes zsákmányt, ravasz mosolyra húzta a száját, és tovább állt. A két cselszövő nem értette, mi történt.

- Lehet, hogy meglátott minket - merült fel Safiban a lebukás rémképe. Bobula felugrott és kiment az utcára, hogy onnan szemlélje meg a csipkebogyóbástyát.

- Én biztos nem vennék észre - mondta, mikor visszatért a rejtekhelyre. Így hát Bobula és Safi újra megfigyelő állásba helyezkedtek.

Jegyzeteljétek ki a legfontosabb információkat a szövegből!

A jegyzet lehet:

Gondolattérkép

Táblázat

Rajz, stb.